

Edukacyjna gra miejska „Dom to Praca”

SCENARIUSZ GRY

CELE GRY:

- zwrócenie uwagi graczy na złożoność zjawiska nieodpłatnej pracy domowej – wad i zalet pracy w domu
- zmiana postrzegania osób pracujących w domu, jako „kur domowych” i „siedzących w domu”, zwrócenie uwagi na wartość pracy wykonywanej przez te osoby
- budowanie poczucia własnej wartości przez osoby nieodpłatnie pracujące w domu
- wskazanie praktycznych porad i pomysłów jak wesprzeć osoby pracujące w domu

GRACZE:

Proponowana gra skierowana jest do wszystkich chętnych, chcących w niej uczestniczyć. Dla każdego gracza bez względu na płeć, rolę społeczną, wykonywany zawód, wiek itp. niesie praktyczną wiedzę przydatną na każdym etapie drogi życiowej, zwraca uwagę na zjawisko oraz związane z nim aspekty. Gra niesie inną wartość dla każdego jej uczestnika.

- Rodziny z dziećmi, w których jeden z rodziców pracuje w domu
- Małżeństwa, w których jeden z małżonków pracuje w domu
- Związki partnerskie, w których jeden z partnerów pracuje w domu
- Młodzi ludzie niepozostający jeszcze w związkach
- Rodziny z dziećmi lub bez, członkowie związków partnerskich aktywni zawodowo

Zespół zgłaszający się do gry powinien liczyć od 2 do 4 członków. W szczególnych wypadkach ilość osób w zespole może być większa.

PRZEBIEG GRY:

Gra składa się z dwóch etapów, które gracze realizują jeden po drugim oraz zadania końcowego podsumowującego całą wiedzę i doświadczenie zdobyte przez graczy w trakcie trwania gry. Jedynie po zakończeniu etapu pierwszego gracze mogą przystąpić do realizacji zadań z etapu drugiego. Podczas pierwszego etapu gry gracze poznają zjawisko nieodpłatnej pracy w domu, definicję, jego różne aspekty i statystyki z nim związane. Celem pierwszego etapu gry jest zaznajomienie graczy z podstawową wiedzą na temat pracy w domu w Polsce.

W drugiej części gry na graczy czekać będzie szereg zadań mających na celu zmianę obiegowego wizerunku i opinii o osobach nieodpłatnie pracujących w domu, jako „nic nierobiących”, niezaradnych „kurach domowych”. Celem tej części gry będzie także wskazanie praktycznych rozwiązań i udzielenie pozytywnego wsparcia.

CZAS TRWANIA GRY: ok. 3h

MIEJSCE REALIZACJI: dowolna przestrzeń

ZAPLECZE TECHNICZNE:

Do realizacji gry potrzebny jest zespół 8 instruktorów, którzy przeprowadzą poszczególne konkurencje zlokalizowane w przestrzeni miejskiej. Instruktorzy powinni rozumieć tematykę zagadnienia pracy w domu by właściwie animować wykonywanie zadań na punktach. Grupa powinna pozostawać na punkcie nie dłużej jak 15 min.

Szczegółowe zapotrzebowanie do przeprowadzenia poszczególnych konkurencji patrz załącznik nr 1.

PRZEBIEG GRY:

Celem gry jest zbudowanie „szczęśliwego domu.” (w formie puzzli). Gra polega na znalezieniu i dotarciu do poszczególnych punktów w terenie, gdzie na grupy czekać będą kolejne zadania. Po wykonaniu zadania uczestnicy otrzymują kolejny fragment „szczęśliwego domu” – w ten symboliczny sposób budując go.

Każdy zespół otrzyma pakiet startowy niezbędnych informacji – regulamin gry, mapkę przestrzeni, w której odbywać się będzie gra, pamiątkowy button z symbolami gry.

Na mapce dwoma kolorami zaznaczone są miejsca, gdzie na graczy czekają zadania do realizacji. Jedynie po zakończeniu etapu pierwszego gry – odwiedzeniu wszystkich punktów ze strefy zielonej gracze mogą przystąpić do realizacji zadań w strefie czerwonej. (II etap gry) Kolejność realizacji zadań w poszczególnych strefach jest decyzją graczy i zależy od obranej taktyki.

Po zakończeniu realizacji zadań ze strefy czerwonej na graczy czeka zadanie końcowe – podsumowujące oraz ułożenie ze zdobytych puzzli „szczęśliwego domu”.

Po zakończeniu gry każdy zespół otrzymuje ponadto pamiątkowy dyplom.

ZWYCIĘZCY:

W proponowanej grze nie ma przegranych. Każdy zespół, który przystąpi do gry, odnajdzie i zrealizuje wszystkie zadania, zdobędzie wszystkie puzzle niezbędne do zbudowania „szczęśliwego domu” i zbuduje go jest zwycięzcą.

REKRUTACJA:

Informacje zachęcające do uczestnictwa w grze powinny pojawić się na stronach internetowych, FB, feministycznych portalach społecznościowych, portalach dla rodziców, w prasie codziennej, w punktach informacji turystycznej, jako plakaty w domach kultury, chętnie odwiedzanych przez młodych ludzi pubach, bibliotekach, w budynkach uczelni wyższych itp.

ZADANIA:

ETAP I – STREFA ZIELONA:

- Statystyki

Podczas tego zadania gracze dowiedzą się, czym jest nieodpłatna praca w domu oraz jaka jest skala tego zjawiska w Polsce. Zespoły otrzymują kartki z danymi statystycznymi dotyczącymi pracy w domu. Zadaniem graczy jest oszacować procenty w poszczególnych kwestiach tj. liczebność grupy osób wykonujących prace domowe z uwzględnieniem płci, łączenie pracy domowej z aktywnością zawodową, ilość gospodyń domowych w Polsce itp. Symbolem procentów będą słupki układane przez graczy z wielkich kartonowych pudeł. Następnie gracze dowiadują się o wynikach prowadzonych badań i porównują je ze swoimi przewidywaniami.

- Pranie obowiązków

Zadanie powinno być realizowane w podwórku, gdzie będzie można rozwieść sporą ilość sznurków na pranie.

Po dotarciu na miejsce zadaniem graczy będzie wymienić wszystkie obowiązki domowe, jakie przyjdą im do głowy. Każdy obowiązek zapisują na fragmencie białego płótna czarnym flamastrem a następnie wieszają na sznurku na pranie. Następnie gracze muszą określić, kto wedle ich odczucia zajmuje się najczęściej wykonywaniem tych czynności – kobiety czy mężczyźni. Następnie gracze zaznaczają czerwonym flamastrem obowiązki wykonywane najczęściej przez kobiety i zielonym obowiązki wykonywane przez mężczyzn.

- Dlaczego właśnie tak?

Gracze otrzymują krótkie opisy kilku życiowych sytuacji kobiet i mężczyzn, którzy nie są aktywni zawodowo i nieodpłatnie pracują w domu. Na podstawie poznanych historii i własnych doświadczeń zadaniem graczy jest wymienić przyczyny pozostawiania w domu. Wszystkie pomysły gracze zapisują na starych drzwiach, które symbolicznie oddzielają osoby pracujące w domu od świata zewnętrznego.

ETAP II – STREFA CZERWONA

- Słownotwór

Niezbędny dostęp do prądu.

W pierwszej części zadania instruktor zachęca graczy do małej burzy mózgów, prosi graczy by wymienili wszystkie określenia osoby pracującej w domu, jakie znają i zapisali je na kartonie. Z pewnością pojawią się takie pejoratywne sformułowania jak „siedzi w domu”, „kura domowa”, „bezrobotna”, „na garnuszku męża”, „nic nie robi” itp. Następnie zadaniem graczy jest zastąpić je sformułowaniami o pozytywnym wydźwięku zwracającymi uwagę na wartość pracy wykonywanej przez osoby pracujące w domu. Mogą być to także nowe słowa. Po zakończeniu zadania – gracze niszczą karton, na którym zapisali negatywne sformułowania, drąc go ma małe kawałeczki, które następnie rozsypują na dywaniku i wysysają przez odkurzacz.

- Wiele w jednym

Na stanowisku gracze znajdą kilka obowiązków do wykonania. Będą to: slalom do pokonania z ciężką torbą z zakupami/wniesienie torby na trzecie piętro budynku, koszula do wyprasowania, okno do umycia, obranie 1 kg ziemniaków, poprawienie błędów w zeszytach dziecka. Gracze mają jedynie 5min. by wykonać wszystkie obowiązki.

- Five o'clock

Celem zadania jest stworzenie listy sposobów na docenienie, udzielenie pozytywnego wsparcia osobie pracującej w domu. Przed przystąpieniem do realizacji zadania gracze losują, który z nich będzie w tym zadaniu pełnił funkcję osoby pracującej w domu. Pozostali członkowie zespołu mają za zadanie przygotować z dostępnych produktów (kawa, bita śmietana, ciasteczka, owoce itp.) podwieczorek-niespodziankę. Kiedy podwieczorek jest gotowy zadaniem zespołu jest odegrać scenkę zaproszenia osoby pracującej w domu na podwieczorek i podziękowania jej za trud codziennego dnia. Następnie gracze tworzą listę innych pomysłów na wsparcie pracujących w domu.

- Spotkanie

Na tym punkcie gracze spotykają zatroskaną kobietę nieodpłatnie pracującą w domu (instruktor w przebraniu wcielający się w rolę). Kobieta obiera właśnie ziemniaki i opowiada graczom swoją historię. Jest „raczej” zadowolona ze swojego życia, cieszy się z posiadania wspaniałej rodziny, której się oddaje, ale martwi ją jej niestabilność finansowa i całkowita zależność od męża, krępi się prosząc go o pieniądze na własne potrzeby, boi się o swoją przyszłość itd. Zadaniem graczy jest wypracować kilka pomysłów, co można by zmienić we współczesnym świecie by zapobiec powstawaniu takich sytuacji. Gracze

zapisują swoje pomysły na kartce a następnie instruktor opowiada im o inicjatywie „Dom to praca” i działaniach, jakie są podejmowane w tej kwestii. (świadczenia emerytalne, wsparcie rodzin wielodzietnych itd.)

ZADANIA KOŃCOWE:

- Kreatorzy

Zdanie powinno być realizowane przed wystawą sklepową sklepu odzieżowego.

Jest to bardzo twórcze zadanie będące podsumowaniem wiedzy, własnych przemyśleń i doświadczeń, które gracze zdobyli podczas gry.

Zespół dociera do miejsca, gdzie czeka na nich manekin kobiety w niechlujnym, poplamionym stroju, w papilotach, ze szczotką do zamiatania w jednym ręku i garnkiem w drugim. Do manekina przypinane są tabliczki z takimi sformułowaniami i słowami jak: „strach o przyszłość”, „smutek”, „brak koleżanek”, dymek ze zdaniem: „nikt mnie nie docenia...” itp.

Zadaniem graczy jest stworzyć nowoczesny model osoby pracującej w domu jaki mógłby powstać w przyszłości. Gracze mają do dyspozycji eleganckie, modne stroje, dwa manekiny (kobiety i mężczyzny), torbę na laptopa, książki, zaproszenie do teatru, kostium kąpielowy itp. oraz puste kartoniki i dymki, w których mogą zapisać słowa i myśli wyrażające tworzoną postać.

Wszystkie prace graczy zostaną sfotografowane, a zdjęcia zaprezentowane na wystawie w dalszej części Dni Pracy w Domu.

- Szczęśliwy dom

Po odwiedzeniu wszystkich miejsc i zgromadzeniu wszystkich elementów „szczęśliwego domu” gracze docierają do punktu startu, gdzie wspólnie układają zgromadzone puzzle tworząc symbolicznie szczęśliwy dom. Następuje uroczyste wręczenie pamiątkowego dyplomu uczestnictwa i nagrody.

Zrealizowano na zlecenie Centrum Zrównoważonego Rozwoju przez ALEX – usługi turystyczne.